

Blomster *vennen*

Nr. 3 - 2003 Årgang 26

Campanula pulla

Foto: Grethe Li

Campanula glomerata 'Alba'

Foto: Natalia Hensen

Styre og stell

Formann

Jorun Tharaldsen
Jutulveien 32 A
0853 Oslo
Tlf. 22 23 73 64

Sekretær

Berit Østby
Nestoppen 22
1344 HASLUM
Tlf. 67 58 25 63

Kasserer

Herdis Nelson
Lindebergåsen 47B
1068 OSLO
Tlf. 22 30 41 02

Kontonr. 7877 08 28529

Blomstervennen

Redaktør

Grethe Li
Trollstigen 4
1472 FJELLHAMAR
Tlf. 67 90 51 34
e-mail: grethli@online.no

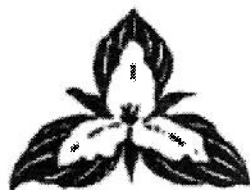
Redaksjonsmedarbeidere:

Geir Moen
Tommy Tønsberg

Organisasjonsnummer: 982.473.675

Innhold:

Styret, redaksjonen og innhold.....	side 3
Redaktøren.....	side 4
Blomstervenners Klubbs Historie.....	side 5
Ny studiesirkel.....	side 5
Jubileum.....	side 5
Campanula.....	side 6
Bokanmeldelse.....	side 9
Soleier i hagen.....	side 10
Kubjeller et lite supplement...side	13
Plantejeger anno 2003.....	side 14
Kalender.....	side 17
Blomstervenners Frøklubb.....	side 18

Blomstervennen er kontaktbladet til Blomstervenners klubb og kommer ut med fire utgaver i året.

Forsidebildet

Ranunculus amplexicaulis
Foto: Grethe Li

Redaktøren

En sommer er over – de høstblomstene som fremdeles lyser opp i hagen, er en kostelig gave og oppmuntring. En hel slekt – *Gentiana* - lyser mot oss i ulike utgaver, og gjør avskjeden med de varme dagene litt mindre tung. Nå er det tiden da vi kan vurdere hvilke stauder, busker og trær som fortsatt er vakre i høst – og vinterhalvåret. Selv har jeg mine favoritter – *Gillenia trifoliata* er en av dem. Etter en vakker blomstring, får den en praktfull høstfarge før den belegges av rim om vinteren. Høsten er også en tid da enkelte planter /busker havner på komposten eller i kverna. Enkelte er så invaderende at du angrer bittert på den dagen du slapp dem inn i hagen. *Lamium galeobdolon* og *Vinca minor* kan gi deg problemer hvis du ikke stopper dem i tide! Men det som er ugras i en hage, kan være det motsatte andre steder.

Det er ikke alltid like lett å få inn stoff til Blomstervennen. Dersom du har ønsker, eller «sitter» på noe stoff, tilbyr vi gjerne litt skrivehjelp! Ta kontakt, selv om redaksjonsgruppen vet noe om en del medlemmer, vet vi slett ikke alt!

Plantebyttemøtene er et viktig sted hvor plantevenner møtes. Men bor du langt unna Oslo, «møtes» vi kanskje bare gjennom «Blomstervennen». Deste viktigere er det at du tar kontakt med oss, enten det er noe du lurar på eller det gjelder generell kontakt med andre blomstervenner. Du kan alltid få tak i redaktøren – enten du velger å ringe, bruke mail eller skrive. Vi anmelder flere bøker i bladet. Det er blitt lettere å få tak i god plantelitteratur uten at du behøver å importere selv. Dette er en positiv utvikling!

I dette nummeret omtales klubbens 50-års feiring våren 2003. Vi håper at du og andre tar turen til Oslo, nyter programmet og knytter nye kontakter.

Grethe

Blomstervenners Klubbs historie

Styret skal i forbindelse med 50-årsjubileet i 2004 utgi klubbens historie. Som redaktør av denne, er jeg interessert i å få kontakt med medlemmer som har noe spesielt å fortelle fra alle disse årene. Opplysninger, inntrykk og spesielt gamle bilder kan være av stor interesse.

Mine postkasser og min telefon er åpen for henvendelser:

Elin Conradi, Bernhard Herres vei 30, 0376 Oslo

Telefon: 22 14 36 61

Mail: econradi@sensewave.com

Ny studiesirkel:

Vi forsøker å trekke i gang en ny studiesirkel. Tema: Alpine planter.

Møtene blir holdt i Oslo og omegn. Kan alle interesserte kontakte meg?

Knut Bjørnstad Tlf. 32 89 0200 – 90 11 59 17 – 23 1453 36

e-post: kbjo@interpost.no

BLOMSTERVENNERS KLUBB - 50 ÅR I 2004

Vi vil markere dette med et større jubileumsarrangement på Quality Hotel Olavsgaard (nær Lillestrøm litt nord for Oslo) 30. og 31. mai 2004 (1. og 2. pinsedag). Detaljene i programmet er ikke helt på plass ennå, men det vil bli et faglig program med foredrag av både lokale og internasjonale krefter, besøk i private hager og i Botanisk hage på Tøyen, og stor jubileumsmiddag om kvelden den 30. Vi har foreløpig reservert et antall rom på Olavsgaard for tilreisende, også med mulighet for ankomst 29. mai, om ønskelig. Mer detaljer, priser, påmeldingsfrist osv. vil komme etterhvert, men **SETT AV PINSEN 2004!**

Styret

Campanula

– små klokker med store variasjoner

Av: *Natalia Hemsén og Grethe Li*

Campanula betyr liten klokke, og de ulike formene i denne slekten har fascinert mennesker i århundrer. Allerede i 1597 beskrives Campanula medium (nå Canterbury bells), og i 1629 beskriver John Parkinson både Campanula persicifolia, *C. pyramidalis* og *C. trachelium* m.fl. Plantene hadde andre bruksområder enn i dag – men Campanula har neppe vært brukt i utstrakt grad som lege- og nytteplante her i Norden. Den nevnes ikke i Urteboken fra 1628, som ble trykket i Stockholm i 1642.

Siden emnet er stort, velger jeg å dele det opp, og høyden kan være et brukbart utgangspunkt. De krypende og mellomhøye hører til alpinene og er kanskje av størst interesse her, men siden de fleste av oss har et variert utvalg av planter, har jeg også tatt ned noen høye campanula-typer.

Fellestrekk ved de ulike typer *Campanula*:

Blomsten har klokke- eller stjerneform, og de fleste er blå eller hvite. En gul type finnes også. Kultivarene viser et noe større fargespekter. De har ofte melkesaft i stengelen. De har sitt utbredelsesområde på den nordlige halvkule.

I følge litteraturen er de fleste lette å dyrke – de er nøysomme med hensyn til lys/skygge, jordsmonn og næring. De fleste vil ha god drenering og mange foretrekker grusholdig jord. Blomstringstiden kommer etter vårrushet, og mange blomstrer langt utover i sesongen.

De små egner seg i fjellhagen og i traue eller krukker. De store er velegnet i rabatter, og gode til snitt. Dersom du kniper når klokken er avblomstret, vil du kunne forlenge blomstringstiden. Dette gjelder spesielt for *C. persicifolia* og *C. carpatica*.

Det finnes et utall av arter og sorter å velge mellom, men jeg konsentrerer meg her om de jeg har erfaring med:

Lave eller krypende arter/sorter:

C. betulifolia har sin opprinnelse i Kaukasus. Dette er en krypende plante med rosa knopper og hvite blomster. Jeg har et eksemplar med vinrøde blomster og med noe høyere vekstform.

C. pulla er også en helt lav plante, med dypblå til purpur klokke. Den blomstrer lenge, og er en av mine favoritter. I skrivende stund er den fortsatt i blomst!

C. pilosa er også krypende. Den har store, vakre blomster, men har en kort blomstringstid. Det er sannsynligvis formen «Superba» som vi har i våre hager.

Dette er en stabil plante som ser ut til å tåle det meste.

C. carpatica kommer som navnet sier, opprinnelig fra Karpatene. Denne planten har vel de fleste av oss i ulike farger og høyder. Den kan bli 20- 30 cm høy, men det finnes mange lavere typer. I nyere litteratur omtales «Clips-serien» og «Wedgewood-serien». Varieteten «Turbinata» er lav og produserer store blomster over en lang periode.

C. portenschlagiana er en vakker, krypende klokke, som varmt kan anbefales. Den tåler litt tørke, men går ut dersom miljøet blir for fuktig. Det finnes mange navnesorter med ulike fargenyanser.

C. poscharskyana har mer stjerneformede blomster. Den trives i lett, solrikt lende, og fargen varierer fra lavendel til purpur. Den kan visstnok bli plagsomt spredende, men dette har jeg ikke erfart selv.

C. cochlearifolia er en vakker liten plante som i vill tilstand ofte gror på kalksteinsgrunn bl. a. i Pyreneene. Den kan infiltrere andre, mer sarte planter.

C. raineri og underarten *C. morettiana* er ønskeplanter som enkelte i klubben lykkes med.

C. zoyzii er en særpreget liten plante fra de sørøstlige Alpene, der den vokser på kalkgrunn. Klokkene er nærmest lukket.

Mellomhøye arter/sorter:

Campanula barbata er en sjarmerende europeisk fjellplante som blir ca. 30 cm høy. De ensidige blomsterstenglene har lys blå eller hvite, hårete klokke. Den er ikke stabil, noen ganger dør den etter blomstring, men den spirer lett fra frø.

C. patula er også opprinnelig en vill europeisk plante. Den har ovale, tannete blad og stjerneformede blomster på opprett stilk. Den blir ca 30 cm

høy, og vokser i rosetter. Dette gjør at den er lett å dele vegetativt. Den blomstrer i juni-juli.

C. thyrsoides er den eneste i slekten som er gul. Den er monokarp, og må derfor såes hvert annet år. Første året danner den en bladrosett. Blomstene sitter tett på en opprett stengel som er opptil 50 cm høy. Den vil ha næringsrik, kalkholdig, fuktig jord og sol.

C. ochroleuca finnes opprinnelig i Kaukasus. Den har blad som nærmest er rundt trekantformete, men med innskjæring ved det lange bladskafet. De stive, opprette blomsterstenglene har blad og hvite blomster i bladhjørnene. Klokkene er smale, med en vipp ut nederst. Planten sprer seg ikke med utløpere, men sår seg moderat. Den blomstrer lenge dersom du kniper de visne klokkene.

Høye arter/sorter:

Campanula glomerata kan ha varierende høyde. Etter min erfaring blir den hvite lavest, mens den blå kan bli ganske høy. Dette er en hardfør staude med mange kultivarer. Det er en god snitt- og rabattplante.

C. persicifolia blir ca. 50 cm høy. Den ville typen er etter min mening den vakreste, med sin dyp blåfiolette farge. Hagevariantene i blått eller hvitt kan bli plagsomt spredende, men plantene «løper» ikke, de sår seg.

C. lactiflora er, som navnet sier, rik på melkesaft. Den har opprett stengel, og blomstene er små, men mange. Her finnes det en rik mengde av kultivarer, og dette er en ypperlig snittblomst med store variasjoner i farger. Den blir høy, ca. 1 meter.

C. latifolia er også høy. Den har blekblå, først opprette, deretter hengende klokker. Den vokser vill til Nordland, og passer godt i en uformell hage. Det finnes også en hvit form.

Neste vår prøver jeg nok flere typer – dette er attraktive planter!

Diana Grenfell:

The Gardener's Guide to Growing HOSTAS

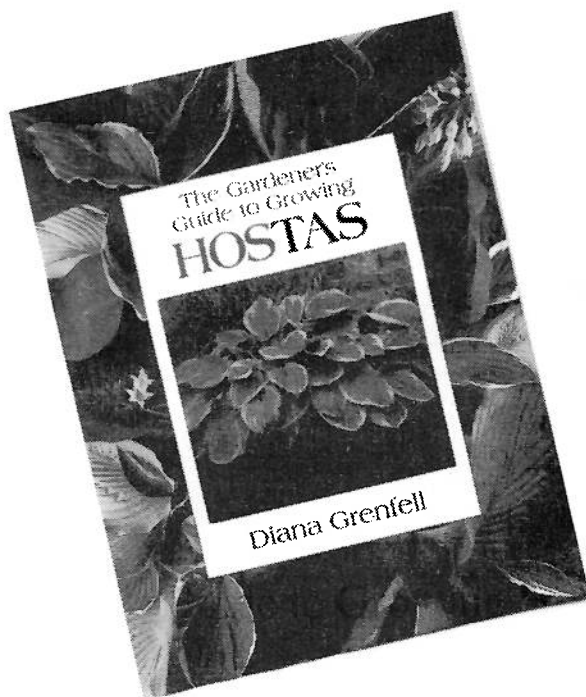
Timber Press (reprinted 2000)

Denne boka er nok den grundigste innføring i hosta-dyrking som jeg har vært borte i.

Slekten Hosta har oppnådd sin popularitet de siste 50 år. Tidligere var den lite påaktet, og ble knapt nok omtalt i litteraturen. I dag kan vi nesten snakke om en hosta-feber, med et tilbud på stadig nye arter og sorter. Boka omtaler ca. 500, der variasjonene i størrelse, bladkarakter og blomstring er formidabel.

Siden Hosta primært dyrkes på grunn av det vakre bladverket, har boka mange bildesider der bladene er identifikasjonsnøkkel.

Dette er en innholdsrik bok, der historien, botanikken og dyrkingen av Hosta gis en bred plass. Plantegeografien er også tatt med, med spesiell vekt på Japan, Nordamerika, Europa og Australasia. Du kan også få vite hvor du kan se eller kjøpe ønskede Hosta. Boka anbefales varmt!

GL

Soleier i hagen

Av: *Knut Bjørnstad*

Denne lille gjennomgangen av slekten *Ranunculus* bygger på en diskusjon vi hadde i en studiesirkel om alpine planter 2001/2002. Til sammen hadde deltakerne atskillig mer dyrkningserfaringer enn det jeg har alene.

Ranunculus deler seg med få unntak i hvit- og gulblomstrende, og påfallende nok er det de hvitblomstrende som scorer best i dyrkning. Tallmessig dominerer de gulblomstrende artene, men mange av dem kommer til kort i en test som den skotske alpinguruen Mike Stone har funnet på: Plentesten - er den en bedre og penere plante enn *Ranunculus repens* - Krypsolleie - som mange sliter med å utrydde fra plenen sin?

Så først de hvite - ofte med et rosa anstrøk etter som blomsten blir eldre:

R. parnassifolius er etter manges mening den aller beste. Den har runde, hjerteformete blader (likner bladene til Jåblom iflg. artsnavnet). Opprinnelsesstedet er nordspanske fjell og Alpene. Jeg har den hvite formen som har relativt små blomster - ca. 2 cm. Den selvsår seg litt og blomstrer villig. Det fins også former med rosa skjær på utsiden av blomsten, og noen har sirlig kreppepede kronblad. En slik har fått navnet "Nuria" etter et sted i de katalanske Pyreneene, men det fins liknende former også andre steder. Det er en rekke underarter, men forskjellene på disse er ikke altfor klare.

R. amplexicaulis er også fra Nord-Spania - den blir litt høyere (ca 20 cm). Den regnes også for å være en bra plante, og ser flott ut når den blomstrer ganske tidlig på våren.

R. pyrenaicus - her er bladene ganske smale. Den kommer også fra

Pyreneene som navnet sier, men også fra Alpene. Er vel litt vanskeligere å dyrke og er litt mindre kjent, men skal gå greit. Den vil ha godt av en del fuktighet.

R. alpestris-gruppen. Denne omfatter foruten *R. alpestris* selv, *R. bilobus*, *cacuminis*, *crenatus*, *traunfellneri* fra europeiske fjell. Disse er svært like, de er ganske små med runde, blanke blad. *R. bilobus* og *R. crenatus* er greie å få i blomst og man kan få tak i frø fra frøbytte. Selv om soleiefrø helst skal være ferske, så spirer de våren etter ut fra min erfaring. Men å skille disse to artene krever feltstudier i fjellet, i hagen er de håpløst blandet sammen.

R. aconitifolius - Duppsoleie - er litt utenfor mitt interesseområde, men den er jo en kjent og kjær rabattstaude.

Så noen litt vanskelige hvitblomstrende - og vanskeligheten her er ofte at hagens snegler elsker dem:

R. acetocellaefolius fra Sierra Nevada - denne har blader som likner syre, artsnavnet betyr syreliknende blader. Den er lite kjent i dyrkning.

R. seguieri er en art fra kalksteinsfjell som likner ganske mye på *R. glacialis*, men den er antakelig litt lettere. Jeg har to lovende eksemplarer som ikke har blomstret enda.

R. glacialis, vår egen Issoleie. Denne fins vidt utbredt i Europa, under forhold der de fleste blomsterplanter har gitt opp. Men i lavlandet vil den lett bli sneglemat. Det var noen i sirkelen, og etter det jeg forstår også flere andre som har vunnet kampen mot de krypende udyra og fått den i blomst.

Av de gulblomstrende vil jeg bare trekke fram følgende:

R. gramineus - denne blir etter manges mening for høy for fjellhagen. Men den er ganske slank og elegant (eller slengete for dem som ikke liker den) med grågrønne smale blader. Jeg har et eksemplar som har blomstret trofast i flere år, med ganske store blomster.

R. ficaria - Vårkål - er etter flere sirkeldeltakeres mening for ugrasaktig. Men den kan vel være fin på plasser der den kan spre seg uten fare.

Den forsvinner ganske tidlig, så den kan dele plassen med store stauder eller busker som får blader seinere på året. Det fins endel sorter man kan kjøpe, men alle som var prøvd av sirkeldeltakerne var like mye ugras som den reine arten som like godt kan omplantes fra grøftekanten.*

R. kochii kommer fra våte steder i fjellet i Tyrkia. Denne har Kari Wang prøvd, og hun synes den var flott.

R. acris - vanlig smørblomst har noen hageformer. Stort sett er de høye, slengete og ugrasaktige.

R. adoneus - dette er en amerikansk art som utmerker seg med fantasiske blomster på inntil 4 cm i Rocky Mountains. Denne er nok litt i vanskeligste laget. Jeg har noen eksemplarer som har blomstret med 2-3 blomster i alt, noe mindre enn i naturen. Dessuten er sneglene på sporet! Men den er så flott på bildene at jeg nok ikke vil gi den opp med en gang. Det fins ellers flere andre fine amerikanere, men de gir inntrykk av å være vanskelige - de preges av å vokse helt vått i snøleier på våren, og tørt og varmt om sommeren.

Det fins to interessante hybrider som burde prøves, men de er nok lite kjent i Norge. Disse må selvsagt importeres som planter, dersom man vil ha navnesortene:

R. gramineus x *amplexicaulis* - sortsnavn R. "Ahrendsii". Denne har kremgule blomster. Den er kortlivet og må deles regelmessig om den skal beholdes.

R. amplexicaulis x *parnassifolius* - sortsnavn R. "Essex". Denne har hvite/hvitrosa blomster som foreldrene, og skal være lett.

Det fins også en del vakre arter fra de to amerikanske kontinentene, fra Australia og New Zealand som vi trodde var svært vanskelige i sirkelen. Men om andre har fått til noen av disse, så hører jeg gjerne om dem!

*

Redaktøren har *R. ficariformis plena*. Dette er en nydelig, helt krypende plante. Den sprer seg ikke, men blir borte utpå sommeren. Som navnet forteller, har den fylte blomster, og den har dessuten utsøkt vakre blader. Jeg har hatt den i 7 - 8 år.

Den kan varmt anbefales! Det finnes dessuten en rekke fylte *R. ficaria* som både er vakre og moderate med henyn til spredning. Will Ingwersen anbefaler også *R. ficaria aurantiaca*, en fylt form med vakkert bladverk.

Kubjeller – et lite supplement:

Av: Ole P. Olsen

Jeg leste Lasse Køgels artikkel om kubjeller i nr. 2 med stor interesse. Jeg vil her supplere med to kubjeller som er veldig hardføre, og som jeg har hatt i mange år.

Den første er *Pulsatilla patens ssp. flavescens*. Det er en pen plante med lysgule store blomster med litt lyspurpur skjær utvendig på kronbladene. Den blir ca. 20 – 25 cm høy og likner mogop når den blomstrer. Den vokser på lett jord og kommer fra Sibir. Mine planter kommer fra Altaifjellene.

Den andre er *Pulsatilla aurea*, en skjønnhet fra Kaukasus med store, åpne blomster med klar, gul blomsterfarge. Den vekker oppsikt når den står i blomst, og mange tror den er en Adonis. Den blir ca. 30 – 35 cm høy, og er en hardfør plante på godt drenert jord. Det er en ulempe at den enkelte år har få blomster. Andre år er den full av blomster, og da er den et syn! Mine planter kommer fra det sentrale Kaukasus fra 3300 m. høyde.

«Plantejeger»

anno 2003

Av Geir Moen

La meg først få presisere at jeg med denne artikkelen på ingen måte mener at mine prestasjoner som plantejeger kan måle seg med de prestasjoner som er utvist av de *virkelige* plantejegerne gjennom tidene. Nei, min jakt er nok langt mer behagelig og risikofri. Jeg har alltid vært et drømmende og søkende menneske, og av og til når jeg setter meg ned og leser en reiseskildring av disse store pionerer, tenker jeg at jeg må være født i feil århundre. Jeg mener at alle med interesse for hortikultur burde ha minst en slik historisk bok i hylla. For det første er det svært spennende lesning, for det andre må vi huske at disse menneskene faktisk la (og legger) grunnlaget for mye av det vi verdsetter så høyt ved vår hobby, nemlig tilgangen på planter. Men ikke mindre viktig var de observasjoner som ble gjort når det gjaldt kunnskap knyttet til dyrkingen av plantene. Det gleder meg å vite at det fortsatt foretas slike vitenskapelige ekspedisjoner, og kanskje man i det minste kunne få delta i rollen som sherpa.

Men hvordan fortøner en hjemmesittende plantejegers ekspedisjoner seg? Når sant skal sies, er ikke omgivelsene spesielt eksotiske. Om jeg løfter blikket fra dataskjermen ser jeg riktignok rett inn i en akvarell med svaiende valmuer, og i en annen ramme litt til venstre, danser tre vakre kvinner med sydeuropeiske trekk. Harde trebenker er erstattet med en kontorstol av god kvalitet, og oljelampene blir overflødige med en fleksibel bordlampe. Rundt meg ligger bøker og notater om hverandre, som et vitnesbyrd om en heller ustrukturert personlighet. Blikket sitter klistret til skjermen, og eventuelle henvendelser fra omverdenen blir fullstendig ignorert. En egenskap som til tider skaper frustrasjoner både for jegeren og omgivelsene. Ved dette stadiet vet jeg noe andre ikke vet, jeg er like ved å nå målet: Finne frem til en plante jeg har jaktet på i lang, lang tid, gjerne flere år.

Det har nå gått en del år siden jeg første gang oppdaget at *alt* fantes der ute, ute på Internett, eller web'en som noen velger å kalle det. En av mine første erobringer var da jeg oppdaget et lite firma i Spangle Creek i USA, som

holder på med frøformering av *Cypripedium*. Et lite klikk, og jeg var i ferd med å skrive min første e-post til innehaveren Bill Steele. Kort tid etter var mine første frøplanter på vei til Norge. Men faktisk handler det om så mye mer enn det. Takket være kontakten med Bill har jeg i dag fått mye kunnskap om frøformering av *Cypripedium*. Og ikke minst har jeg en stående invitasjon til å komme på besøk om jeg skulle sette kursen «over there». Jakten begynner med at jeg får en slik «bare må ha den» følelse. Denne følelsen oppstår ved at jeg via en eller annen kilde, får informasjon om en plante. Jaktinstinktet øker proporsjonalt med utfordringene knyttet til planten, og det optimale er når alt virker håpløst. Umulig å få tak i, umulig å dyrke eller om det står følgende i litteraturen ; *ikke kjent i kultur*. Et eksempel på dette er den lille vakre liljen *Lilium soulei*, som første gang ble presentert for meg i en bok hjemme hos Kari Wang. Den har vandret mellom både slekten *Fritillaria* og *Nomocharis*, før den endelig fant sin plass blant liljene. Den vokser i fuktige områder høyt oppe i Tibet. Blomsten er meget mørk, og rund i formen. Den har blitt samlet inn flere ganger de siste tiår, men man har ikke klart å etablere den over tid. En slik plante må man da bare ha ?

På høsten 1999 startet jakten. Et søk på Internett ga magert utbytte, men noe informasjon dukket da opp. Jeg førte den opp på ønskelisten og merket den med; *må følges opp*. Og jeg har vært lydlig mot meg selv, stort sett alle planteskoler og plantefolk jeg har vært i kontakt med, har fått innblikk i min ønskeliste. Selv om det er langt mellom hver gang jeg får napp, skjer det tidvis at det lastes ned positive overraskelser på e-posten. Så en dag i 2002 kom en

e-post som inneholdt informasjon som minnet mer om et rykte, enn en sannhet. Det skulle finnes en svenske, som etter sigende hadde samlet inn frø av *Lilium soulei* for seks år siden. Så var det bare å sette i gang å oppspore hvem denne mannen var, noe som gikk ganske greit, da de færreste svensker har vært på frøinnsamling i Tibet. Og jaktutbyttet folkens, jo det er tre blomsterstore løker i kaldbenken her hjemme i Nes.

Men av og til går det litt over styr, og jeg har lyst til å dele med dere en historie om hvorfor jeg i dag er i besittelse av 6 planter av *Trillium grandiflorum roseum*. Dette er som mange kanskje vet, en variant av vanlig *Trillium grandiflorum*, men den er rosa i blomsten allerede fra den springer ut. En ettertraktet og vakker plante, som man «bare må ha». Jeg hadde søkt

etter denne i flere år uten å lykkes, men det fantes eksemplarer i et par planteskoler og hos en og annen privatperson. Men siden denne planten har en meget sen tilvekst, var det ingen tilgjengelige for salg. Jeg la konsekvent igjen en hilsen om at jeg svært gjerne ønsket en bit av denne planten. Og så vinteren 2002 løsnet det. Jeg kom over en planteskole i Holland som kunne tilby denne på årets liste. Prisen var forholdsvis høy, men akseptabel, så jeg bestilte 4 stk. Endelig kunne denne strykes fra ønskelisten, og føres opp i kartoteket over planter i hagen. Hvor kommer så de to siste fra? Jo da, en måned etter at jeg hadde bestilt fra Holland mottok jeg en hyggelig e-post fra Paul Christian i England. De takket for bestillingen, og bekreftet at de hadde sendt mine to *Trillium grandiflorum roseum* !!

Hvem går vel rundt og husker at man hadde satt seg opp på venteliste for fire år siden.....og tro meg når jeg sier at prisen, £50 pr. stk, ikke var oppgitt da jeg bestilte. *

Av andre vekster som er blitt anskaffet via plantejakt på Internett, kan jeg nevne ; *Fritillaria eduardii*, *Hegemone lilacina*, *Androsace helvetica*, *Androsace tapete*, *Rheum nobile*, *Crocus michelsonii* og så er det vel noen hundre andre arter. Det meste av plantematerialet blir ervervet i form av frø. Det kan jo være ganske fristende å anskaffe ferdige planter, men for meg er det optimale å dyrke dem fra frø. Det er flere positive sider ved å anskaffe frø fremfor planter:

- 1) enklere importregler
- 2) større tilgjengelighet
- 3) billigere i innkjøp
- 4) større antall planter, noe du trenger for å bytte til deg godbitene
- 5) sannsynligheten for å bidra til florakriminalitet er mindre (det er uenkelig slik at en del vernede planter graves opp i naturen) **
- 6) gleden og stoltheten ved å ha drevet frem sine egne planter.

Dere har nå fått et lite innblikk i mine jaktmetoder på Internett. Kanskje til inspirasjon for noen, eller til undring for andre. Uansett hva man måtte føle og tenke rundt dette verktøyet, så er det kommet for å bli, både på godt og på vondt. Hvorfor ikke bruke det? Jeg har gjennom dette fått uendelig mange flotte bekjenskaper over hele verden, tilegnet meg kunnskap og planter, og ikke minst fått utløp for mitt jaktinstinkt.

God jakt !

Kalender

MEDLEMSMØTE 23. OKTOBER KL.19.30:

KNUT BJØRNSTAD:

AFRIKA – MØTE MED EN NY PLANTEVERDEN.

Betraktninger rundt et første møte med afro-alpiner og andre tropiske planteopdagelser.

27. NOVEMBER: ÅRSMØTE.

Jørgen Dannesbo kommer fra Danmark for å snakke om Surbunnsplanter, evt. Stenbedsplanter.

11. DESEMBER ER DET JULEMØTE.

Dette møtet blir nærmere omtalt i nr. 4.

Alle møtene holdes i Husmorhuset, Fagerborggata 14.

Biblioteket er oppe fra 18.30

ÅRSMØTE

i Blomstervenners Klubb

HOLDES TORSDAG 27. NOVEMBER.

Saker som ønskes tatt opp, må meldes til styret senest 14 dager i forveien.

Møteprogram, årsberetning og regnskap kommer i neste nummer av Blomstervennen.

Forts. fra side 16

* Jeg får tilsendt løkplanter til posten i Sverige, og tar dem over grensen som håndbagasje. Jeg kan da medbringe inntil 3 kg uten papirer og mva. Dette er klarert med tollvesenet.

** Nye bestemmelser om det enkelte lands rettigheter til genmateriale, ser ut til å kunne komplisere innsamlingen av frø i naturen. Jeg kjenner ikke reglene godt nok til å utdype dette ytter

Blomstervenners Frøklubb

Ønsker du å delta, med eller uten frø må svarslippen under sendes snarest mulig og før 14. oktober til;

Tone Lise Smith, Idunns vei 59, 1386 ASKER sammen med eventuelle frø. Frølisten blir sendt ut så snart den er ferdig.

Samtidig som du sender inn frø eller bestiller frøliste, ber vi deg betale inn kr. 50,- til Blomstervenners Klubbs konto 7877 08 28529. Dette skal dekke porto og pakking

De som sender inn frø sammen med bestilling av frølista får velge 25 pakker, og de stiller først i køen når frøene fordeles. De som ikke har sendt inn frø, får velge 20 pakker.

Vennligst send meg Blomstervenners Frøliste
Jeg har betalt inn kr. 50,- på Blomstervenners Klubbs konto.

Jeg har levert frø

Jeg har ikke levert frø

Navn

Adresse

Tlf. og evt. e-mail

Foto: Natalia Hensen

Foto: Tommy Tønsberg

Campanula zoysii

Planteportrettet

2010

Hosta 'Green Fountain'

Foto: Grethe Li

En av mange store Hosta. Blomsterstengelen kan bli nærmere 1 meter høy, bladene opptil 60 cm. Hosta-slekten er omfangsrik, størrelse og bladkarakter har store variasjoner. Disse plantene har vakre blader, som egner seg godt i blomster-dekorasjoner.

GL